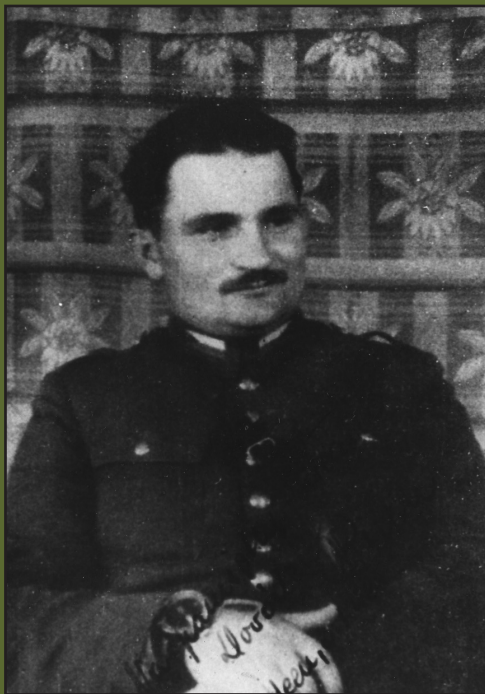

MAZOWSZE I PODLASIE W OGNIU 1944–1956

Adolf Pilch

„Dolina”, „Góra”, „Pistolet”, „Stożek”

Por./mjr cc **Adolf Pilch** „Dolina”, „Góra”, „Pistolet”, „Stożek”, ur. 22 V 1914 w Wiśle (pow. Cieszyn). Absolwent Państwowej Szkoły Budownictwa w Warszawie. Członek Polskiego Związku Zachodniego, przedwojenny podchorąży rezerwy piechoty. Pracownik Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach, a następnie przedsiębiorca budowlany. Zimą 1939/1940 przez Słowację, Węgry i Jugosławię, a następnie drogą morską, dotarł do Marsylii i wstąpił do WP we Francji. Ewakuowany do Wielkiej Brytanii, zgłosił się do służby w kraju i po przeszkoleniu został 17 II 1943 zrzucony jako cichociemny (awansowany do stopnia podporucznika). Skierowany do Batalionu Stołpeckiego w Okręgu Nowogródek AK. Po napaści partyzantki sowieckiej na polskie obozowiska w Puszczy Nalibockiej 1 XII 1943 odtworzył oddziały AK, rozbudowując je do stanu ponad 800 żołnierzy (Zgrupowanie Stołpeckie AK w składzie: 27 puł i I batalion 78 pp AK). Wobec zagrożenia całkowitą likwidacją przez „czerwoną partyzantkę” zmuszony był zawrzeć okresowe zawieszenie broni z Niemcami. Decyzja ta umożliwiła skuteczniejszą obronę polskiej ludności przed wrogą partyzantką sowiecką i bandami komunistyczno-rabunkowymi. W lipcu 1944 przeprowadził swe zgrupowanie pod Warszawę, gdzie weszło ono w skład VIII Rejonu Obwodu Warszawa-Powiat AK (krypt. „Obroża”). Jego oddziały stanowiły trzon zarówno pułku „Palmiry-Młociny”, jak i „Grupy Kampinos”. Uczestniczyły w walkach powstańczych w Puszczy Kampinoskiej oraz na Żoliborzu (w tym dwukrotnie w nieudanych atakach na Dworzec Gdański). Po rozbiciu „Grupy Kampinos” 29 IX 1944 w bitwie pod Jaktorowem, przedarł się za Pilicę i dołączył do 25 pp AK. Na czele oddziału kadrowego walczył do 17 I 1945. W czerwcu 1945, zagrożony represjami ze strony komunistów, opuścił Polskę i przedostał się do Anglii, gdzie po krótkim okresie służby w Polskich Siłach Zbrojnych na Zachodzie zamieszkał w Londynie. W latach 1955–1973 pełnił funkcję prezesa Koła Cichociemnych w Londynie, a od 1978 do 1991 był przewodniczącym Oddziału Londyn AK i wiceprezesem Zarządu Głównego Armii Krajowej. Zmarł 26 I 2000 w Londynie. Odznaczony Krzyżem Virtuti Militari V klasy, czterokrotnie Krzyżem Walecznych oraz King's Medal For Courage in the Cause of Freedom; w styczniu 1945 awansowany do stopnia kapitana, a po wojnie do stopnia majora.

